

РЕШЕНИЕ

№ 1160

гр. С., 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-9 СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ели Д. Анастасова

при участието на секретаря Юлия С. Д. Асенова
като разгледа докладваното от Ели Д. Анастасова Гражданско дело № 20221100112095 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Дял I, глава XII от ГПК.

Производството е образувано по искова молба на Н. С. А. срещу ЗАД „А.“ АД. Преписи от исковата молба и приложенията към нея са били редовно връчени на ответника, като в законоустановения срок е постъпил писмен отговор. Ищцата твърди, че на 23.06.2022 г., около 11.40 часа, в гр. С., се състоял пътен инцидент, в който като пасажер в лек автомобил „БМВ“ с рег. № **** пострадала ищцата. Процесното ПТП се развило при следната фактическа обстановка: л.а. „БМВ“, с рег. № ****, управляван от А.Х.Х. се движил по път ПП 1-4 в посока от гр. С. към гр. Варна, когато на км. 39+600 загубил контрол над автомобила, навлязъл в лентата за насрещно движение, ударил се в лява мантинела, завъртял се и се ударил странично в насрещно движещия се лек автомобил „Форд Фокус“ с рег. № ****, управляван от В.А.Б.. Виновен за настъпване на ПТП бил водачът А.Ю.Х., който с действията си нарушил правилата за движение по пътищата, като управлявал МПС с висока скорост, изгубил управлението над лекия автомобил и навлязъл в насрещното движение, чиято гражданска отговорност на автомобилиста била застрахована в ответното дружество по застрахователна полица № BG/11/121002772624 с период на покритие до 22.09.2022 г. Вследствие на пътния инцидент е пострадала ищцата, която получила тежки травматични увреждания, изразяващи се в контузия на главата и тялото, фрактура на С6 и С7, фрактури на ребра I ребро двустранно и II ребро в дясно, пневмоцефалия, нарушена цялост на стените на сфеноидалния синус, полипоидна хиреплазия на лигавицата на максиларни синуси, като вляво измененията са с хиперденсна плътност, както при наличие на хеморагична компонента, хиперплазия на лигавицата на етмоидални клетки, течност в мастоидни клетки, фрактура на процеси спиноси на Ц4,5,6, фрактура изкривена носна преграда на ляво, обтурираща почти изцяло носния ход; натичане на бистър, жълтеникав ексудат от средното ухо; силно променени анатомични особености на мембраната; отоликворея в дясно, повърхностен хематом в долен кореман етаж; болки в лява раменна става;

хематом и оток в лява ходилна област; повърхностно кръвонасядане в коремна област. Ищцата била напълно обездвижена, изпитвала изключително силни болки по цялото тяло, имала главоболие, гадене, световъртеж. Твърди, че състоянието ѝ продължава да е тежко, не може да се движи самостоятелно и спазва постелен режим. Твърди, че търпи неимуществени вреди от момента на настъпване на ПТП – 23.06.2022 г. до настоящия момент, както и ще търпи за бъдеще такива с оглед характера и степента на получените увреждания. По изложените съображения ищцата моли съда да осъди ответника ЗАД „А.“ АД да ѝ заплати сумата в размер на 200 000.00 лева /размерът на иска е изменен в хода на производството – л. 190/, представляваща дължимо застрахователно обезщетение за причинени на ищцата неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 26.08.2022 г. до окончателното плащане на сумата.

Ответникът ЗАД „А.“ АД е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск като неоснователен. Ответникът не оспорва наличието на валиден застрахователен договор по застраховка „гражданска отговорност“ между ответника и водача на процесното МПС „БМВ“, с рег. № **** към момента на настъпването на произшествието. Оспорва механизма на настъпване на ПТП, както и оспорва представения констативен протокол за ПТП с пострадали лица, в частта относно механизма или т.н. „Обстоятелства и причини за ПТП“. Оспорва твърденията за виновно и противоправно поведение от страна на водача на л. а. „БМВ“ с рег. № СВ **** СТ – А.Х.. Оспорва обстоятелството, че всички посочени от ищцата травми са възникнали в резултат на процесното ПТП, както и техния интензитет, и продължителност. Ответникът оспорва също така предявения иск и по размер с твърдения, че претендираното обезщетение е силно завишено и не отговаря на принципа на справедливостта, залегнал в разпоредбата на чл. 52 ЗЗД. Ответникът релевира и евентуално възражение за независимо съизвършителство, като твърди че за настъпване на вредоносния резултат е налице принос от страна на водача на л.а. „Форд Фокус“ с рег. № ВТ **** КВ – В.А.Б.. Последният е допринесъл съществено за настъпване на произшествието, като е управлявал автомобила с превишена и/или несъобразена с конкретните пътни и атмосферни условия скорост, навлязъл е изцяло или частично в лентата за насрещно движение или се е движил в близост до осевата линия, в нарушение на чл. 15, ал. 1 ЗДвП; евентуално в нарушение на разпоредбата на чл. 20 ЗДвП не е предприел своевременно спиране при възникнала на пътя опасност, въпреки че е имал възможност да възприеме движещия се срещу него л.а. „БМВ“ с рег. № СВ**** СТ и не е контролирал непрекъснато управляваното от него МПС. Ответникът релевира и евентуално възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от противоправното поведение на пострадалата, а именно пострадалата пътувала в автомобила без поставен предпазен колан – нарушение на чл. 137а ЗДвП. Ответникът оспорва акцесорните претенции, евентуално оспорва началния момент, от който се претендира законната лихва.

В преклузивния срок, уреден в правната норма на чл. 219, ал. 1 ГПК, ответникът по главния иск е поискал да бъде допуснато привличане на ЗАД „Д.Б.: Ж. и з.“ АД като трето лице-негов помагач в процеса, като е обосновал правния си интерес от привличането му с правния довод, че при настъпване на процесното ПТП, ако е налице твърдяното независимо съизвършителство от водача на процесния л.а. „Форд Фокус“ с рег. № ВТ **** КВ, чиято деликтна отговорност е била обезпечена през релевантния период от ЗАД „Д.Б.: Ж. и з.“ АД, застрахователите на водачите на двете МПС, участвали при настъпването на процесното ПТП, биха носили солидарно обезпечително-гаранционната отговорност за причинените от застрахованите

делинкветни неимуществени вреди на пострадалия пътник в л. а. БМВ“о с рег. № СВ **** СТ – арг. чл. 53 ЗЗД. И в случай че бъде уважен главния иск, ответникът по него би имал регресен иск срещу застрахователя по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, обезпечаващ деликтната отговорност на другия участник в процесното ПТП – водача на л. а. „Форд Фокус“ с рег. № ВТ **** КВ, като обемът на отговорността на солидарните длъжници се определя съобразно установеното в техните вътрешни отношения (арг. чл. 127, ал. 2 ЗЗД). Следователно, когато деликтната отговорност на двама причинители на вредоносния резултат е обезпечена чрез сключване на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при различни застрахователи (при т. нар. независимо съизвършителство от солидарно отговорни делинквенти – арг. чл. 53 ЗЗД), застрахователят по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, който е заплатил изцяло застрахователното обезщетение на пострадалото лице, има право на регрес за съответната припадаща се част от отговорността на останалия солидарен длъжник (делинквент) срещу застрахователя по договор за задължително застраховане „Гражданска отговорност“, обезпечаващ деликтната отговорност и на втория делинквент. Тези правила, са намерили нормативен израз в правната норма на чл. 499, ал. 7 КЗ, който предписва, че при множество причинители на застрахователното събитие всеки застраховател отговаря пред увреденото лице, както отговарят причинителите, а когато те отговарят солидарно, застрахователите също отговарят солидарно. Тъй като обезпечително-гаранционната отговорност на застрахователя по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ е функционално обусловена от деликтната отговорност на виновния за причиняване на вредоносния резултат застрахован, при множество делинквенти всеки от застрахователите по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ отговаря по тъждествен начин – солидарно с другия застраховател, поради което този от застрахователите, който е заплатил изцяло дължимото застрахователно обезщетение за причинените на пострадалия имуществени и неимуществени вреди, има право на регрес срещу другите застрахователи, обезпечаващи гражданската отговорност на останалите делинквенти, за заплащане на съответната припадаща се част от имото застрахователно обезщетение. По изложените съображения за ответника по главния иск е налице правен интерес да привлече като трето лице-помагач застрахователя по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на водача на другия автомобил-участник в процесното ПТП.

По делото е постъпил отговор от ТЛП ЗАД „Д.Б.: Ж. и з.“ АД /л. 98 и сл./, с който оспорва предявения иск като неоснователен.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, I-9 състав, като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2, във вр. с чл.12 ГПК, по свое убеждение, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 432 КЗ, вр. чл. 45, ал.1 ЗЗД.

Настоящият съдебен състав намира, че предявеният иск е допустим като в тази връзка следва да изложи следните съображения: в разпоредбата на [чл. 498 КЗ](#) /в сила от 01.01.2016г./ се съдържа абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на прекия иск на пострадалия от настъпило застрахователно събитие

срещу застраховател. В тази връзка увреденото лице, което желае да получи застрахователно обезщетение, следва да отправи първо към застрахователя писмена застрахователна претенция по реда на [чл. 380 КЗ](#). Ако застрахователят не е платил в срока по чл. 496 КЗ, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение пострадалият може да предяви претенцията си пред съда. В случая видно от представеното по делото писмо от ищцата до ответника /л. 9 и сл./ се установява, че на 11.08.2022г. ответникът е получил депозираната от ищцата застрахователна претенция по реда на [чл. 380 КЗ, въз основа на която при ответника е образувана застрахователна преписка № 10022100101694Н/23.06.2022г. /л. 10/.](#)

Съгласно разпоредбата на чл. 432 КЗ, увреденият, спрямо когото застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя, покрил риска „гражданска отговорност“ на делинквента. Основателността на иска, освен наличието на валидно застрахователно правоотношение, предполага да се установи наличието на правопораждащ деликтната отговорност на водача, причинил ПТП фактически състав, който включва елементите: поведение, противоправност на поведението, вина, настъпили вреди, причинна връзка между вредите и противоправното, виновно поведение. Субективният елемент от състава – вината, разбирана като конкретно психично отношение на лицето към собственото му поведение и неговите обществено укорими последици, се презумира, съгласно чл.45, ал.2 ЗЗД. Обективните елементи от състава на деликта следва да се докажат от ищеца, по аргумент от чл. 154, ал.1 ГПК, като субективният елемент се приема за доказан при липсата на ангажирани доказателства за оборване на законовата презумпция от страна на ответника.

При анализа на елементите от фактическия състав на предявените иски следва да се посочи следното: с изготвения по делото доклад от 06.03.2023г. /л. 37, стр. 2/ е отделено като безспорно установено и ненуждаещо се от доказване в отношенията между страните наличието на валидно застрахователно правоотношение сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ относно лек автомобил „БМВ“, с рег. № ****.

От представения констативен протокол за ПТП с пострадали лица с № 31/23.06.2022г. /л. 5/, изготвен от Б.Ц., дежурен ПТП при ОДМВР – гр. Ловеч, се установява, че на посочената дата – 23.06.2022г. около 11.40 часа е настъпило пътно транспортно произшествие, при което ищцата, която е пътувала в управлението от водача А.Ю.Х. лек автомобил „БМВ“, с рег. № **** е получила фрактура на черепа вдясно, фрактура на първо и второ ребро. В протокола е посочено, че водачът А.Ю.Х. е загубил контрол и е навлязъл в лентата за насрещно движение, блъснал се е в лявата мантинела, завъртял се е и се е ударил странично в насрещно движещия се участник в движението.

Протоколът за ПТП е официален свидетелстващ документ, поради което има обвързваща съда материална доказателствена сила относно удостовереното в него обстоятелство, пряко възприето от съставителя му – настъпилото ПТП. По отношение

на описания от съставителя механизъм на настъпване на ПТП, протоколът няма материална доказателствена сила, тъй като представлява заключение на съставителя му, поради което и съдът не е обвързан от извода на административния орган, а механизмът е елемент от предмета на доказване в производството.

Видно от представеното по делото протокол за ПТП, както и от представените протокол за оглед на местопроизшествие от 23.06.2022г. /л. 62 и сл./ и фотоалбум /л. 64 и сл./ се установява, че по отношение на процесното ПТП е образувано ДП № 50/2022г. по описа на РПУ – Угърчин, пр. пр. № 2070/2022г. по описа на ОП – Ловеч.

От приетата по делото комплексна съдебно-медицинска експертиза /л. 157 и сл./, неоспорена от страните и кредитирана от съда като компетентно и обективно изготвена се установява следното: от представените по делото писмени доказателства експертът по САТЕ е стигнал до извода, че причина за настъпване на произшествието е навлизането на лек автомобил „БМВ“, с рег. № **** в насрещната пътна лента в момент, когато по нея се е движел и приближавал лек автомобил „Форд Фокус“ с рег. № ВТ **** КВ; поотделно двамата водачи не са разполагали с техническа възможност да предотвратят настъпването на процесното ПТП чрез аварийно спиране; произшествието е нямало да настъпи ако автомобилът не е навлязъл в насрещната пътна лента; по делото липсват материали – обективни данни и свидетелски показания, от които да се определи дали причина за това навлизане е по някакви неустановени причини, включително и внезапно възникнали технически такива; определеното място на удара по широчина на пътното платно показва, че водачът е възприел навлизащото в пътната му лента МПС и е отклонил управлението от него автомобил наляво, като към момента на удара автомобилът е бил частично разположен и върху разделителната линия; предпазният колан е ефективен при челен удар до скорост от 60 км/ч, а в конкретния случай челният удар е бил със скорост от около 160 км/ч и предпазният колан би имал и увреждащо действие; пострадалата е била с поставен предпазен колан.

Във връзка с механизма на процесното ПТП, по делото са събрани гласни доказателства, получени чрез разпита на свидетеля на ответника М. Х. Д. и свидетеля на ищеца К. Г. Д. /л. 180 и сл./. От показанията на свидетеля М. Д. се установява следното: процесните лек автомобил „БМВ 5“ и лек автомобил „Форд Фокус“ са се ударили челно като фактически лек автомобил „БМВ 5“ се е бил спрял в мантинелата в посока в насрещната лента, като преди това се е завъртял с предната си част към гр. С., а лек автомобил „Форд Фокус“ се е бил завъртял наобратно, само че се е обърнал в посока към гр. Велико Търново; свидетелят заявява, че лек автомобил „БМВ 5“ е изпреварил него и сина му /свидетелят е пътувал в управляван от сина му автомобил „Пежо 307“ като скоростта им на движение не е била повече от 90 км/ч/.

От показанията на свидетеля на ищеца К. Г. Д. се установява следното: свидетелят е възприел как лек автомобил „БМВ 5“ е започнал да изпреварва и впоследствие е поднесъл на пътната настилка, впоследствие се е ударил в лявата мантиanela, завъртял се е и се е ударил в лекия автомобил „Форд Фокус“; лекият автомобил „Форд Фокус“ се е движел с не повече от 90 км/ч.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът счита, че ищцата е доказала при условията на пълно и главно доказване, че механизмът на процесното ПТП напълно съответства на описания в ИМ.

Възражението на ответника за наличие на съпричиняване е неоснователно, поради следните съображения: Съгласно Решение №206/12.03.2010г. по т.д. №35/2009г.

на II т.о. на ВКС, Решение №59/10.06.2011г. по т.д.№286/2011г. на I т.о. на ВКС, решение №98/24.06.2013г. по т.д.№596/12г. на II т.о. на ВКС и Решение №99/08.10.2013г. по т.д.№44/2012г. на II т.о. на ВКС изводът за наличие на съпричиняване по смисъла на [чл.51 ал.2 от ЗЗД](#) предполага доказани по безспорен начин конкретни действия или бездействия на пострадалия, с които той обективно е способствал за появата на вредоносния резултат, като е създал условия за настъпването му или го е улеснил. В случая в производството по предявения иск от анализирания по-горе доказателства се установи, че вредите са причинени единствено в резултат от противоправното поведение на делинквента А.Х.Х..

Във връзка с размера на вредите по делото е приета СМЕ, представляваща част от комплексна съдебно-медицинска експертиза /л. 157 и сл./, неоспорена от страните и кредитирана от съда като компетентно и обективно изготвена се установява следното: при процесното ПТП ищцата е получила тежка съчетана травма – черепномозъчна, гръбначна, гръдно-коремна и на опорно-двигателния апарат; всички счупвания на черепната основа – средна черепна ямка са зараснали; при пострадалата са описани множество увреждания на шийния отдел на гръбначния стълб като най-тежка и потенциално опасна от тях е спондилолистезата на ниво С5-С6; експертът изтъква, че на ищцата е предложено оперативно лечение – репозиция и стабилизация, което е валидно и към момента; функциите на I ребро и II ребро са възстановени; за пълно възстановяване на анатомичната дейност и физиологичната дейност на травматично увредените органи и системи, включително главен мозък, централна и периферна нервна система, гръбначен стълб не може да се говори; от момента на инцидента са изминали 18 месеца /година и половина/; срокът за възстановяване на черепно-мозъчни травми с характер на процесната продължава поне 2-3 години, а възникване на допълнителни усложнения е възможно и години по-късно; към момента на изготвяне на заключението възстановителният процес все още не е завършил; от представената медицинска документация са налице и следните усложнения: централен отоневрологичен синдром – декомпенсиран, лека степен; неврит на двата слухови нерва /ДУ=40 Дб; ЛУ=60 Дб/ - умерена загуба на слух; спондилолистеза С5-С6; **цялостното здравословно състояние на ищцата е определено от ТЕЛК с ЕР № 91898/132 от 13.07.2023г. като 65% ТНР за срок от 3 години с основна диагноза: последици от други уточнени травми на главата, код Т90.8.**; при прегледа на ищцата са установени анамnestични и клинични данни за средно тежка посттравматична енцефалопатия, съдържаща следните признаци: затруднения в походката и в движенията на ръцете – изпуска предмети, трудно се облича и съблича самостоятелно; трудно се ориентира в пространството; затруднения в паметта; хипербулимичен синдром; полидипсичен и полиуричен синдром; нарушена самокритичност с елементи на еуфоричност и брадипсихичност; координационни нарушения; хорео-атетозни движения в крайниците; нестабилна, атактична походка; нарушени висши корови функции – говорни нарушения по тип на частична сензомоторна афазия; затруднени гнозис и праксис; **в резултата на получените травматични увреждания ищцата е претърпяла интензивни болки и страдания за срок до 6 месеца, значителни до 10-12 месеца и продължаващи в лека степен и към момента на изготвяне на заключението; прогнозата за в бъдеще е трудно предсказуема, в голяма степен зависима от допълнително извършените лечебно-диагностични действия.**

Във връзка с размера на претендираното обезщетение по делото са събрани гласни доказателства, получени чрез разпита на свидетеля на ищцата Х.Х.А. /л. 139 и

сл./, съпруг на ищцата, чийто показания следва да се кредитират, в съответствие с изискванията на нормата на чл. 172 ГПК и от които се установява следното: след инцидента ищцата е била настанена в болнично заведение, като впоследствие е била преместена в „Пирогов“, където е изкарала 1 месец; ищцата е била в безсъзнание не е можела да говори, нищо не е можела да прави, само е лежала; и към момента на показанията ищцата не чува добре, с едното око не вижда; не може да ходи сама изобщо; придвижва се изключително трудно; спъва се; пада; няма двигателна опора; състоянието ѝ не се подобрява изобщо; не може да си върти главата; не е същият човек; била е на памперси; изпитвала е навсякъде болки; оплаква се от болки в областта на главата и врата; коремът на ищцата е бил син, предвид поставения на ищцата предпазен колан; много трудно е дишала; все още изпитва оплаквания; преди катастрофата е била нормална жена и не е страдала от никакви физически заболявания.

Ищцата е представила медицински документи, които са взети предвид при изготвяне на заключението на съдебно-медицинската експертиза, поради което и съдът, който не разполага с необходимите специални знания, не ги обсъжда.

Във връзка с размера на причинените от ПТП вреди в ППВС № 4/68 на ВС е указано, че понятието „справедливост“ по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на з.то, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др. От значение са и редица друго обстоятелства, които съдът е длъжен да обсъди и въз основа на оценката им да заключи какъв размер обезщетение по справедливост да присъди за неимуществени вреди.

Неимуществените вредите са неблагоприятни изменения в правната сфера на ищеца и се изразяват в увреждане на неимуществено благо, обект на абсолютното субективно право – з.то ѝ – обект на правото на лична /физическа/ неприкосновеност, прогласено в чл. 28 КРБ.

з.то е такова състояние на човешкия организъм, което го характеризира от гледна точка физиологично функциониране на съвкупността от тъкани, органи и системи. Обект на правна закрила е з.то на всяко физическо лице, независимо от медицинското му състояние към момента на увреждането. Неблагоприятното засягане на з.то на ищеца се изразява в получените от него сътресение на мозъка по типа на зашеметяване, без изпадане в кома; контузия на главата – дясно теменно; травма на нервните коренчета в поясния отдел на гръбначния стълб; контузия на таза, причинили на пострадалия временно разстройство на з.то, неопасно за Ж.а. Предвид обстоятелството, че увреденото благо – з. е неоценимо в пари, претърпените вреди са неимуществени – не подлежат на точна парична оценка и съответно размерът на дължимото обезщетение, съгласно чл. 52 ЗЗД, следва да бъде определен по справедливост от съда.

В настоящия случай следва да се вземат предвид следните специфични особености: видно от изготвената по делото СМЕ се установява, че интензитетът на

причинените болки е продължил изключително дълъг период от време – в резултата на получените травматични увреждания ищцата е претърпяла интензивни болки и страдания за срок до 6 месеца, значителни до 10-12 месеца и продължаващи в лека степен и към момента на изготвяне на заключението; прогнозата за в бъдеще е трудно предсказуема, в голяма степен зависи от допълнително извършените лечебно-диагностични действия като същевременно цялостното здравословно състояние на ищцата е определено от ТЕЛК с ЕР № 91898/132 от 13.07.2023г. като 65% ТНР за срок от 3 години с основна диагноза: последици от други уточнени травми на главата, код Т90.8. Следва да се съобрази и обстоятелството, че от момента на инцидента са изминали 18 месеца /година и половина/; срокът за възстановяване на черепно-мозъчни травми с характер на процесната продължава поне 2-3 години, а възникване на допълнителни усложнения е възможно и години по-късно; към момента на изготвяне на заключението възстановителният процес все още не е завършил. Следва да се акцентира и върху обстоятелството, че при прегледа на ищцата са установени анамнестични и клинични данни за средно тежка посттравматична енцефалопатия. В тази връзка свидетелят на ищцата Х.Х.А. заявява, че и към момента на показанията ищцата не чува добре, с едното око не вижда; не може да ходи сама изобщо; придвижва се изключително трудно; спъва се; пада; няма двигателна опора; състоянието ѝ не се подобрява изобщо; не може да си върти главата; не е същият човек

Предвид обоснованото заключение на вещото лице, съдът приема, че за справедливото възмездяване на неблагоприятното засягане на 3.то, резултат от настъпилото ПТП, обезщетението следва да бъде определено в нормалния за такива случаи размер, съответстващ на жизнения стандарт и конкретните икономически условия за Ж. в страната и следва да бъде престирана сума в размер на 150 000 лева, която би съставлявала справедливо обезщетение за причинените от деянието вреди като се съобрази обстоятелството, че на ищцата е определено от ТЕЛК с ЕР № 91898/132 от 13.07.2023г. като 65% ТНР за срок от 3 години с основна диагноза: последици от други уточнени травми на главата като болките са продължаващи в лека степен и към момента на изготвяне на заключението; прогнозата за в бъдеще е трудно предсказуема, в голяма степен зависи от допълнително извършените лечебно-диагностични действия, а при прегледа на ищцата са установени анамнестични и клинични данни за средно тежка посттравматична енцефалопатия. Престиране на сума над този размер би довела до неоснователно обогатяване на ищеца, тъй като вреди, надхвърлящи този размер не са доказани. В тази връзка следва да се съобрази обстоятелството, че болките вече не са толкова интензивни, колкото в началото като същевременно функциите на I ребро и II ребро са възстановени и всички счупвания на черепната основа – средна черепна ямка са зараснали.

Следователно, предявеният иск за възмездяване на неимуществените вреди е доказан за размера от 150000 лева, като за разликата до пълния предявен размер от 2500000 лева следва да бъде отхвърлен.

По отношение на искането на ищеца за присъждане на законна лихва, следва

да се посочи, че на 11.08.2022г. ответникът е получил депозираната от ищцата застрахователна претенция по реда на [чл. 380 КЗ, въз основа на която при ответника е образувана застрахователна преписка № 10022100101694Н/23.06.2022г. /л. 10/](#). В тази връзка в разпоредбата на чл. 496, ал. 1 КЗ е посочено, че застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок считано от по-ранната от двете дати: 1. изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3; 2. изтичането на срока по чл. 496, ал. 1 освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3. В настоящия случай. В тази връзка ищцата е представила писмо от ответника от 26.08.2022г. /л. 10/, от което се установява, че ищцата не е представила всички необходими документи с първоначалната молба, поради което претенцията за законна лихва е основателна считано от 16.11.2022г. /датата на депозиране на ИМ/ като за периода от 26.08.2022г. до 15.11.2022г. следва да се отхвърли като неоснователна.

-

По отговорността за разноските:

С оглед изхода на спора, право на разноски възниква за всички страни по делото. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 ЗАдв., вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения на адв. С. К. Н. следва да се присъди по съразмерност сумата от 5190.00 лева, съразмерно с уважената част от иска.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ответника се дължат разноски в общ размер от 418.00 лева, съразмерно с отхвърлената част от иска /сумата от 600.00 лева – депозит за САТЕ; сумата от 119.99 лева – депозит за свидетел; сумата от 25.00 лева – ДТ за СУ; сумата от 300.00 лева – юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК, съразмерно с уважената част от иска ответникът следва да заплати в полза на бюджета на СГС сумата от 6180.00 лева – държавна такса и депозити за вещи лица.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗАД А.” АД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. **** да заплати на Н. С. А., с ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. С., бул. ****, на основание чл. 432 КЗ, вр. чл. 45 ЗЗД сума в размер на **150000 лева**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди /преживени болки и страдания/ от настъпило застрахователно събитие по договор за застраховка

„Гражданска отговорност“, полица № BG/11/121002772624 с период на покритие до 22.09.2022г., ведно със законната лихва, считано от 16.11.2022г. до окончателното изплащане на вземането като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за разликата над сумата от 150000 лева до пълния предявен размер от 250000 лева.

ОТХВЪРЛЯ искането на Н. С. А., с ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. С., бул. **** срещу „ЗАД А.“ АД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. **** за присъждане на законна лихва върху главницата за периода от 26.08.2022г. до 15.11.2022г.

ОСЪЖДА „ЗАД А.“ АД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. **** да заплати на адв. С. К. Н. от Софийска адвокатска колегия, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 ЗАдв., вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения сумата от **5190.00 лева** – адвокатско възнаграждение по съразмерност за производството пред СГС.

ОСЪЖДА Н. С. А., с ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. С., бул. **** да заплати в полза на „ЗАД А.“ АД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. ****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **418.00 лева** – разноси по съразмерност за производството пред СГС.

ОСЪЖДА „ЗАД А.“ АД, с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. **** да заплати, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК в полза на бюджета на Софийски градски съд сумата от **6180.00 лева** – държавна такса и депозити за вещи лица, съразмерно с уважената част от иска.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на ТЛП – ЗАД „Д.Б.: Ж. и з.“ АД, с ЕИК ****, с адрес: гр. С., бул. „Г. М. Д.“ № 1.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____